

La CGT sobre el nou estatut del PDI. Plou sobre mullat.

Des de la Coordinadora d'Investigació i Universitats de CGT manifestem el nostre rebuig a l'esborrany de l'estatut de PDI que porta circulant les últimes setmanes. Amb aquest text, el Ministeri busca reformar de manera encoberta la LOU, tancant l'orella a les reivindicacions principals del col·lectiu (regularització del professorat en frau de llei, promoció i estabilització de les plantilles, regulació del teletreball, conciliació real, reducció de la burocratització actual...). El ministre Castells, amb aquest Estatut, cerca imposar de manera unilateral un model d'universitat inspirat en les pitjors pràctiques de les universitats anglosaxones.

Sorprenentment i per primera vegada, es reconeix en el preàmbul de l'esborrany l'existència de la precarietat entre el col·lectiu del professorat universitari, criticant en particular la situació del professorat associat. Però **la normativa no preveu cap pla d'estabilització específic, ni va acompanyada de cap mena de finançament**. Per al Ministeri, la solució màgica per a aquest col·lectiu és **reordenar les categories per a legalitzar l'actual frau de llei que es comet amb els associats, amb la creació de figures específiques per a cobrir les mateixes situacions que ara mateix són il·legals**. En el mateix sentit, es parla de lluitar contra l'explotació laboral i contra la bretxa de gènere, per a seguidament no regular ni fer cap proposta concreta en aquests temes, més enllà de sol·licitar informes anuals a les universitats; **sent la conciliació la gran oblidada d'aquest esborrany**.

Un punt que ens ha encés totes les alarmes és la possibilitat de modificar el pes relatiu de les diverses funcions del professorat, incidint en la reducció de la càrrega docent d'una part d'aquest, **podent-se superar el límit màxim de càrrega docent en l'altra part**, sense establir uns límits màxims de docència. Com sempre, tenim clar qui seran els majors perjudicats. Una altra de les novetats contingudes en l'esborrany és la creació de fins a quatre noves figures temporals. Podem destacar, per a mal, l'aparició del Professor No Doctor i el Professor Doctor, que *de facto* substitueixen a les figures d'Ajudant i Ajudant doctor, allargant el període de temporalitat i precarietat fins a 11 anys, en comptes del màxim de 8 actuals. Per a més inri, el Professor Substitut Temporal apareix com la figura idònia perquè cert professorat privilegiat es descompte hores de docència, a baix cost per a la universitat. Finalment, es creen dues noves figures indefinides: professorat Titular Contractat i Catedràtic Contractat; creant-se així una **via de caràcter laboral, alternativa la via funcional, amb la pèrdua de drets que això suposa actualment i amb el perill de construir una carrera professional de segona i una altra de primera**.

Totes aquestes categories laborals, tant les antigues com les de nova creació, l'única cosa que fan és promoure i establir un sistema jeràrquic i elitista en el si de la universitat. No se sosté per cap part que, per a fer investigació i donar les mateixes hores de docència, tinguem diferent remuneració, drets i estabilitat segons quina categoria laboral. L'única manera d'acabar tant amb la precarietat estructural de la universitat com amb l'absurda jerarquització i elitització de l'estructura acadèmica, és **la creació d'un cos únic de professorat i personal investigador**, com ja passa en l'ensenyament primari i secundari, seguint una senzilla màxima: a igual treball, igual salari i igual capacitat de decisió en els òrgans de govern.

Per a acabar, encara que l'esborrany no l'explicita, amb el terme "transferència" s'inclouen totes les activitats que suposen un retorn, en forma de cànon, per a la universitat, així com per al professorat que les exerceix. Aquest model neoliberal, que ja hem vist implementat per exemple en les Universitats Públiques Catalanes, **dóna lloc a una precarització creixent d'una part del professorat en benefici d'unes elits que exerceixen activitats de transferència en les seues empreses**, sota l'empara de Fundacions o mitjançant la participació en mestratges i títols propis impartits a preus no subvencionats.

Per tot això, des de CGT ens oposem frontalment a aquest estatut del PDI que aprofundeix en la precarització de professorat i investigadors, així com en la subordinació dels recursos públics a l'interés privat.

Enfront de la precarització, ens trobaran de front!

CGT-UV Podeu enviar qualsevol opinió o consulta a cgt@uv.es

La CGT sobre el nuevo estatuto del PDI. Lluève sobre mojado.

Desde la Coordinadora de Investigación y Universidades de CGT manifestamos nuestro rechazo al borrador del estatuto de PDI que lleva circulando las últimas semanas. Con este texto, el Ministerio busca reformar de manera encubierta la LOU, haciendo oídos sordos a las reivindicaciones principales del colectivo (regularización del profesorado en fraude de ley, promoción y estabilización de las plantillas, regulación del teletrabajo, conciliación real, reducción de la burocratización actual...). El ministro Castells, con este Estatuto, busca imponer de forma unilateral un modelo de universidad inspirado en las peores prácticas de las universidades anglosajonas.

Sorprendentemente y por primera vez, se reconoce en el preámbulo del borrador la existencia de la precariedad entre el colectivo del profesorado universitario, criticando en particular la situación del profesorado asociado. Pero **la normativa no prevé ningún plan de estabilización específico, ni va acompañada de ningún tipo de financiación.** Para el Ministerio, la solución mágica para este colectivo es **reordenar las categorías para legalizar el actual fraude de ley que se comete con los asociados, con la creación de figuras específicas para cubrir las mismas situaciones que ahora mismo son ilegales.** En el mismo sentido, se habla de luchar contra la explotación laboral y contra la brecha de género, para seguidamente no regular ni hacer ninguna propuesta concreta en estos temas, más allá de solicitar informes anuales a las universidades; **siendo la conciliación la gran olvidada de este borrador.**

Un punto que nos ha encendido todas las alarmas es la posibilidad de modificar el peso relativo de las diversas funciones del profesorado, incidiendo en la reducción de la carga docente de una parte de este, **pudiéndose superar el límite máximo de carga docente en la otra parte,** sin establecer unos límites máximos de docencia. Como siempre, tenemos claro quiénes serán los mayores perjudicados. Otra de las novedades contenidas en el borrador es la creación de hasta cuatro nuevas figuras temporales. Podemos destacar, para mal, la aparición del Profesor No Doctor y el Profesor Doctor, que *de facto* sustituyen a las figuras de Ayudante y Ayudante doctor, alargando el periodo de temporalidad y precariedad hasta 11 años, en vez del máximo de 8 actuales. Para más inri, el Profesor Sustituto Temporal aparece como la figura idónea para que cierto profesorado privilegiado se descuente horas de docencia, a bajo coste para la universidad. Finalmente, se crean dos nuevas figuras indefinidas: profesorado Titular Contratado y Catedrático Contratado; creándose así una **vía de carácter laboral, alternativa la vía funcionarial, con la pérdida de derechos que eso supone actualmente y con el peligro de construir una carrera profesional de segunda y otra de primera.**

Todas estas categorías laborales, tanto las antiguas como las de nueva creación, lo único que hacen es promover y establecer un sistema jerárquico y elitista en el si de la universidad. No se sostiene por ninguna parte que, para hacer investigación y dar las mismas horas de docencia, tengamos distinta remuneración, derechos y estabilidad según qué categoría laboral. La única forma de acabar tanto con la precariedad estructural de la universidad como con la absurda jerarquización y elitización de la estructura académica, es **la creación de un cuerpo único de profesorado y personal investigador**, como ya pasa en la enseñanza primaria y secundaria, siguiendo una sencilla máxima: a igual trabajo, igual salario e igual capacidad de decisión en los órganos de gobierno.

Para acabar, aunque el borrador no lo explicita, con el término “transferencia” se incluyen todas las actividades que suponen un retorno, en forma de canon, para la universidad, así como para el profesorado que las desempeña. Este modelo neoliberal, que ya hemos visto implementado por ejemplo en las Universidades Públicas Catalanas, **da lugar a una precarización creciente de una parte del profesorado en beneficio de unas élites que desempeñan actividades de transferencia en sus empresas**, bajo el amparo de Fundaciones o mediante la participación en maestrías y títulos propios impartidos a precios no subvencionados.

Por todo ello, desde CGT nos oponemos frontalmente a este estatuto del PDI que ahonda en la precarización de profesorado y investigadores, así como en la subordinación de los recursos públicos al interés privado.

¡Frente a la precarización, nos encontrarán de frente!

CGT UV Podéis enviar cualquier opinión o consulta a cgt@uv.es

